तत् कथ्यतामस्माकं कश्चिदर्थार्जनोपायो विवरप्रवेशश्मशानसेवनशा
किनीसाधनमहामांसविक्रयसाधकवर्तिप्रभृतीनामेकतम इति। त्वं चा
त्यद्भुतसिद्धिः श्रूयसे। वयं चातिसाहसिकाः। उक्तं च।

महान्त एव महतामर्थं साधयितुं क्षमाः।
ऋते समुद्रादन्यः को बिभर्ति बडवानलं ॥३०॥ ५

भैरवानन्दो ऽपि तेषां शिष्याणां योग्यतां विज्ञाय सिद्धवर्तिचतुष्टयं
कृत्वा प्रत्येकमर्पयामास। आह च। गम्यतां हिमाचलोत्तरदिग्विभागे।
यत्र यस्य वर्तिः पतिष्यति। तत्र तेनासन्दिग्धं निधिरवाप्यः। तथा
नुष्ठिते तेषां गच्छतामेकतमस्याग्रेसरस्य हस्ताद्वर्तिः क्षितौ निपपात।
अथासौ यावत् तं प्रदेशं खनति। तावत् ताम्रमयी भूमिः। ततस्ते १०
नाभिहितं। अहो गृह्यतां यथेच्छं ताम्रमिदं। अथान्ये प्राहुः। भो
मूढ किमनेन। यत् प्रभूतमपि दारिद्र्यं न नाशयति। तदुत्तिष्ठ। अग्र
तो गच्छामः। सो ऽब्रवीत्। यान्तु भवन्तः। नाहमग्रतः समेष्यामि।
एवमभिधाय ताम्रं यथेच्छया गृहीत्वा प्रथमो निवृत्तः। शेषास्त्रयो
ऽप्यग्रतः प्रस्थिताः। अथ किञ्चिन्मात्रं गतस्याग्रेसरस्य वर्तिर्निपपात। १५
सो ऽपि यावत् खनति। तावद्रूप्यमयी भूमिः। ततः प्रहर्षितः प्रा
ह। भो गृह्यतां यथेच्छं रूप्यं। नाग्रे गन्तव्यमिति। तावूचतुः। भो
मूर्ख पृष्ठतस्ताम्रमयी भूमिः। अत्र रूप्यमयी भूमिः। तन्नूनमग्रतः सुव
र्णमयी भविष्यति। तदनेन प्रभूतेनापि दारिद्र्यनाशो न भविष्यति।
तदावामग्रे यास्यावः। ततः स प्राह। यातां भवन्तौ। नाहमागमि २०
ष्यामि। एवमभिधाय स्वशक्त्या रूप्यं गृहीत्वा गृहं प्रति निवृत्तः।
अथ तयोरपि गच्छतोरेकस्य वर्तिर्निपपात। सो ऽपि यावत् खनति।
तावत् सुवर्णमयी भूमिः। तां दृष्ट्वा प्रहृष्टो द्वितीयमाह। भो गृह्य
तां सुवर्णं यथेच्छं। नातः परं किञ्चिदुत्तममस्ति। सो ऽब्रवीत्।
मूढ किं न वेत्सि। प्राक् ताम्रं ततो रूप्यं ततश्च सुवर्णं प्राप्तं। तन्नू २५